

הצעות איימון

ההודעה הדרמטית, שבישרה כי ממשלת-ישראל סירבה להתיר לד"ר נחום גולדמן לטוס לקאהיר, כדי להיזכר עם הנשיא עבד-אל-נאצר, שודרה ברדיו ביום א' בשעה 23.00. כמו כל אורחי ישראל, היינו גם אנחנו המומים. אולם בניגוד לאורחים אחרים, שחד-המתם נמשכת עד היום, חלפה תהמתנו תוך חמש דקות. כי אוחזו ידענו גם קודם לכן מהי דמות הממשלה, מהי מדיניותה האמיתית, ואלו כוחות מכריעים בה.

תפקידנו כסיעה היה להביא לכך שאורחי ישראל יבינו את מלוא משמעות ההודעה הממשלתית, שיעריכו את מלוא חשיבות הפשע ההיסטורי שבוצע.

הכנסת היא מיקרוסופט-ענק. תפקידנו היה להפעיל אותה.

★ ★ ★

בשעה 23.05 שוגרנו מיברק ליו"ר הכנסת.

התוכן: „הרינו מבקשים בזה להעלות לדיון דחוף בכנסת את הנושא: הזמנת הד"ר גולדמן לקאהיר והחלטת הממשלה בנדון.”

למחרת היום הצטברו אצל נשיאות הכנסת עוד כמה הצעות כאלה, כימעט מכל סיעות האופוזיציה האמיתית והמדומה.

היה קשה לנשיאות לנהוג כדרכה: לשלול את דחיפות ההצעות, ועלידי כך למנוע את העלאת העניין. היה ברור שלא תהיה לנשיאות מנוס מלהכיר בדחיפות הנושא, ובכך להכריח את הממשלה להשיב על הצעותינו.

כישנסתבר הדבר לממשלה, הקדימה תרופה למכה: היא החליטה למסור בעצמה הודעה בכנסת.

כאשר מחליטה הממשלה כך, מתבטלות אוטומטית כל ההצעות לסדר-היום של חברי הכנסת באותו נושא. לא חברי-הכנסת, אלא הממשלה היא במיקרה זה יוזמת הדיון. ממילא רק הממשלה מדברת.

לפי התקנון, אין הודעה ממשלתית כזאת מביאה לדיון כללי, אלא בשני מיקרים: שהי ממשלה עצמה מציעה דיון, או ש-40 חברי-כנסת דורשים זאת. מכיון שכיום כל האופוזיציה גם יחד אינה מגיעה אף ל-20 ח"כים, תלוי הכל ברצון הממשלה עצמה.

★ ★ ★

במשך יום ב' נסתבר לנו כי אכן זוהי כוננת הממשלה: למסור הודעה בכנסת, ולמנוע דיון עליה. כלומר: שהפרשה כולה תחליל ותסתים בכנסת בנאום נמלץ של אבא אבן. היה בדינו נשק אחד לסכל כהנה זו, והשתמשנו בו ללא היסוס.

בשעות הצהריים של יום ב' שוגרנו מיכתב ליו"ר הכנסת, ובו הודענו כי לא שאנחנו מגישים הצעה להביע איימון לממשלה.

זהו הנשק הקיצוני ביותר, והדרמטי ביותר, של סיעת-אופוזיציה. השימוש בו מעורר תמיד תגובה חזקה בארץ ובעולם.

ההצעות על הצעות איימון גילו את פני הכנסת — כפי שהם היום. בוויכוח מתחו כל הנואמים הרציניים, ללא יוצא מן הכלל, ביקורת על הממשלה. היו שעשו זאת בשפה עדינה ובמרומוז, היו שעשו זאת בשפה קיצונית (אף שאיש לא דיבר בסיוגון כה נוקב כמונו — סיוגון חריף שגם אצלנו השתמשנו בו רק לעיתים נדירות בכנסת).

ביקורת חריפה הושמעה גם בפי דוברי הקואליציה, כגון אליהו ששון (עבודה), יצחק רפאל (מפד"ל), גדעון האונגר (ל"ע), חייקה גרוסמן (מפ"ם). לצד הממשלה, ללא הסתייגות, התייבבו רק אנשי השוליים הקיצוניים של ארץ-ישראל השלמה: איסר הראל (ע"מ), יעקב נחושטן (חרות), שמואל תמיר (מ"ח), ומרדכי סורקיס (עבודה), או מלחך-פינכה כמו ארי אנקוריין (עבודה).

הגיעו הדברים עד כדי כך שגולדה מאיר עצמה, שכלל לא התכונה לדבר, קמה באמצע הוויכוח כדי להגן על עצמה, ללא הצלחה, מפני המהלומות שניתכו עליה מכל עבר.

אילו נערכה באותו רגע הצבעה מצפונית — אישיאיש לפי מצפוני האישי — היתה הממשלה נופלת. אולם הכנסת מצביעה לפי הגיון אחר.

בעד כל אחת משתי הצעות איימון (של רק"ח ושלנו, שהובאו להצבעה בנפרד) הצביעו רק חברי-הכנסת שלנו ושל רק"ח. ד"ר משה סנה ממק"י נמנע (!) האוטווציה של ארץ-ישראל השלמה הצביעה בעד הממשלה.

נמנענו מהצבעה על הצעת-הסיכום של מק"י, שלא היה בה גינוי ממשל לממשלה, אך הצבענו בעד הצעת אגודת-ישראל, שמתחה עליה ביקורת חריפה.

הצבעה עגומה — לכאורה. אך היא מסתירה את העיקר: שהשבע נוכחו עשרות חברי כנסת מתונים לדעת, כי אכן צדקו בהערכותינו. בשוחות פרטיות הודו באוזנינו שלא הפרזנו במה שאמרנו מן היום הראשון על ממשלת גולדה-בגין.

התוצאה לא התבטאה מייד, ולא כהצביעות. אך הבקע שנבקע השבוע מתחת לפני השטח — עשוי להתרחב ולהביא לשינוי פני המציאות הפוליטית בארץ וגם בכנסת.

אורי אבנר

פשעתם כלפי כל אב וכל אם בישראל!

היום התחיל הציבור להתפכח!

פושע כלפי השלום

ניצים בממשלת ישראל יפוצצו את סודיות הפגישה עוד בטרם תתקיים, ובכך יביאו לעירעור מעמדם בעולם הערבי. (2) לכן, כאשר הסכים עתה הנשיא עבד-אל-נאצר לפגישה, קבע שלא תהיה סודית, כדי שלא תהיה אפשרות לטעון כלפיו שהוא קושר בחשאי קשר עם ישראל, וכדי שהפליסטינים לא יוכלו לטעון שהוא מוכר אותם.

את דעת-הקהל הערבית במשך הודשיים, ולי אחר-מכן להזמין את גולדמן לשיחה, בגלוי ורשמית. (ה) הוא לא דרש אישור רשמי לפגישה מטעם ממשלת ישראל, ביוזמו מראש שהאגף הקיצוני בממשלה יכשיל כל אישור כזה. הוא רק דרש מגולדמן שביקורו יבוא בדיעת ראש-הממשלה, דבר שיבטיח כי ממשלת-ישראל לא תחבל בפגישה. ממילא לא היה כלל צורך לגב' מאיר להביא את הדבר לפני הממשלה ולקבל את אישורה — לולא רצתה לחבל ביוזמה זו.

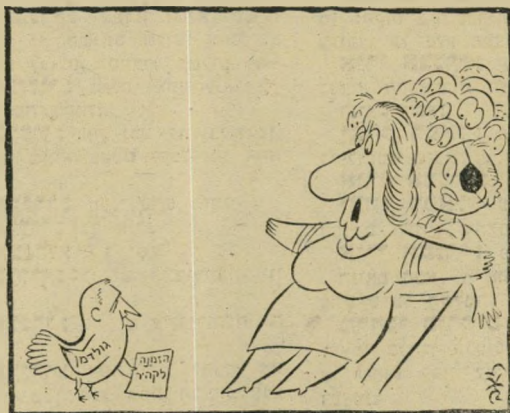
רצח בדם קר

הזמנתו לקהיר של אורח ישראלי זה, מנהיג ציוני דגול ומוכר, שהיה צריך לבוא בדיעת ממשלת ישראל — הזמנה זו כמוה כשלב ראשון של הכרה גלויה בנכות הקיום של ישראל, צעד ראשון אל שולחן המשא-ומתן הרשמי. ההודעה הדרמטית של ממשלת-ישראל, אחי רי שתי ישיבות ארוכות, ונאומיהם של הגב' מאיר והשר אבן היום — מוכיחים בעליל, כי ממשלת-ישראל הכירה ברצינות היוזמה, העי ריכה את מלוא חשיבותה ההיסטורית — ועל כן החליטה לחבל בה ולרצוח אותה בדם קר, בעזרה באיבה.

הרי לא היה צורך בהודעות הממשלה אילמלא היה העניין רציני! אחרי הרצח, בא הפירסום — פירסום שנועד לפוצץ את

טיטו שיכנע את נאצר

אורי אבנר: דיברתי לפני שעה קלה עם אחד מ אותם שפעלו למען הצלחת המיבצע הזה, מר אריק רולה, ואלה הן העובדות, כפי שנמסרו מפיו: (א) על הזמנתו של הד"ר נחום גולדמן הוחי לט בשוחות אישיות בין הנשיא טיטו והנשיא

„הצילו, יונה!” (זאב ב„הארץ”)

גמאל עבד-אל-נאצר באסואן, ב-23 ו-24 בפברואר שנה זו.

(ב) אין זו הפעם הראשונה שהמרשל טיטו ניסה לשכנע את עבד-אל-נאצר שיזמין את גולדמן. אבל עבד-אל-נאצר לא האמין כי פגישה זו תיתכן, מכיון שהיה משוכנע שה-

להלן נאומו של ח"כ אורי אבנר בוויכוח על הודעת הממשלה בפרשת גולדמן.

אורי אבנר: ישטום בוצע פשע — פשע כלפי השלום, פשע כלפי המדינה, פשע כלפי כל אדם בישראל.

אנו עומדים במלחמה. דמנו נשפך לאורך כל החזיתות. דם ודמעות הם מנת-חלקנו היום-יומית.

העם הזה מוכן לשאת בקורבנות. הוא משלם מחיר יקר, והוא משלם אותו בגבורה. כשביל כלנו, אין מחיר שהוא יקר מדי למען קיומה וביטחונה של מדינת-ישראל.

עד שלשום בערב נשא העם הזה בעול המלחמה מתוך אמונה עיוורת, כי בראשו עומדת ממשלה הרוצה בשלום כמונו, הכמהה לשלום כמונו, המוכנה לתור אחרי כל זיק של תקווה לשלום, ויהיה קלוש וחמקני ככל שיהיה.

אמונה זו היא מקור כוחנו. בגללה מוכנים מיטב הבנים לסכן חייהם. בגללה מופנים אבות ואמהות להקריב את היקר מכל, מתוך ידיעה שאין מנוס מן הקורבן — ומתוך אמונה שיעי שה כל — הכל! — כדי לחדור מבעד לכל סדק בחומת המלחמה, בדרך אל השלום.

אבא אבן: עד שלשום היינו בסדר גמור? אורי אבנר: לא בעינינו, מר אבן.

השבוע הניפה הממשלה יד אכזרית, גסה וברוטלית. על אמונה קדושה זו. היא מעלה באמון העם, היא מעלה באמון כל אב וכל אם בישראל. לעיני כל, בציניות חסרת-ברכה, היא עקרה שתיל רך, אך צומת, של סיכוי לשלום. כל אדם שהשתתף במעשה זה, נושא על מצחו כתם שלא יימחק עליו יזכמי ההג והמליצות של דובר ממשלת בגין. כל אדם שהשתתף בהפרעה זו של הממשלה פסל עצמו מלשמש מנהיג לעם הזה.

בנימין הלוי: המליצות הן שלך, אדוני.